

M. BAER

BAGER

F. BAHOVEC

H. de BAILLET-LATOUR

jaju lopticu preko mreže u protivničko polje, sve dok netko od njih ne pogriješi. Igralište je pravokutnog oblika, podijeljeno mrežom na dvije polovine. Na svakoj pol. igrališta, uzdužna središnja linija i poprečna linija omeđuju lijevo i desno servisno polje. Igralište za igru parova je šire. Loptica za b. je u obliku male gumene polukugle u koju je na ravnom dijelu kružno usadeno 14–16 pera. Loptica za igru na otvorenom je teška 10 g, a za igru u dvorani 4,7–5,5 g. Držak i okvir reketa za b. izrađen je od metala ili drva, a mreža je isprepletana žicom od životinjskog crijeva ili sintetičkih

vlakana. Natjecanja se održavaju pojedinačno, u parovima i ekipno, uvijek u dvorani. U igri pobjeđuje pojedinac ili par koji prvi osvoji dva seta; set za muškarce traje do 15 ili do 21, a za žene do 11 poena. Igrač koji prvi osvoji 13 ili 14 poena (odn. 19 ili 20 kada se igra do 21), ili igračica koja prva osvoji 9 ili 10 poena, može kod izjednačenja produžiti set do 18 kod 13 : 13, ili do 17 kod rezultata 14 : 14, odn. do 12 kod žena. U tom slučaju se u produžetku seta ne igra dok jedan igrač ne osvoji dva poena razlike, već set osvaja igrač koji prvi osvoji zadani br. poena, bez obzira na razliku. Igrač koji je dobio ždrijež, počinje igru servisom iz desnog servisnog polja u dijagonalno servisno polje protivnika. Ako dobije poen, servis izvodi iz lijevog polja. Ako server pogriješi, ne gubi poen nego samo pravo na servis. U igri parova servira desni igrač ekipe koja je dobila ždrijež, a ako dobije poen servira i dalje, ali iz lijevog polja za serviranje. Kada par osvoji pravo na servis, oba igrača u paru stižu po jednom pravo na servis, izuzev prvog servisa u setu. Poslije servisa igra traje sve dok loptica ne padne na tlo, ili netko od igrača ne napravi neku grešku (npr.: servis iznad pojasa, ako loptica ne pređe mrežu ili padne izvan servisnog polja protivnika, ako primalac servisa nije u svom polju, zbog finta pri izvođenju ili odugovlačenju servisa, ako loptica dodirne igrača ili ako igrač dotakne stalke ili mrežu, pri dvostrukom udaranju ili nošenju loptice, ako se loptica udari prije nego što je prešla mrežu i dr.). Između 2. i 3. seta, na zahtjev igrača, dozvoljen je odmor od 5 min. Igru vode gl. sudac, servisni i 2 linijska suca. Brigu o razvoju b. u svijetu vodi IBF, u Evropi EBU, a u našoj zemlji Badmintonski savez Slovenije. Važnija natjecanja u svijetu su All-England Championships, Thomas Cup, Uber Cup, Helvetia Cup, La Plume d'Or i dr.

Badovinac, Zvonimir (1905–76), inž. šumarstva; planinar, alpinist, skijaški sudac. Bio član uprave HPD i pročelnik njegovog Skijaškog odsjeka te član uprave Skijaškog podsaveza Zagreb. Poslije rata bio je član uprave PD Zagreb. Posebno je zaslužan radi brige za Medvednicu, njezinu zaštitu i uređenje planinskih putova i skijaških staza.

Baer, Max (1909), profesionalni boksač SAD; prvak svijeta u teškoj kategoriji od 14. VI 1934 (Primo Carnera) do 13. VI 1935 (Jim Braddock).

bager (njem. Bagger), odbojka; čekić, vrsta objeručnog donjeg odbijanja lopte; izvodi se sastavljenim stisnutim šakama, koje se mogu postaviti na više načina. Ruke su blago savinute u laktu, a noge u širokom raskoraku. Najčešće se koristi pri primanju niskih i oštih lopti (servis, smeč) i spašavanju lopte koja je upala u mrežu.

bagi (engl. buggy), konjički sport; laka dvoslovinjska kola koja se upotrebljavaju za kasačke utrke u dvopregu i za natjecanje zapregu u dvopregu i četveropregu.

Bahovec, Franjo (1906), dipl. inž. arhitekture, Diplomirao u Zagrebu, gdje je projektirao, između ostalog, natkriveni plivački bazen Mladost (Daničićeva ul.), plivački bazen SD Medveščak (Šalata), plivačke bazene JNA (Svetice), te bazene u Zelini, Bregani, Krapinskim i Tuheljskim Toplicama. Dobitnik Nagrade za životno djelo „Vladimir Nazor“ (1980).

baidak, arap. naziv za jednu figuru u šatranđu. B. se kretao kao pjesak u šahu, ali uvijek samo za jedno polje. Stigavši do posljednjeg reda mogao se pretvoriti isključivo u ferza.

Baillet-Latour, Henri de (1876–1942), belg. sp. funkcionar, član CIO (1903–42) i njegov predsjednik (1925–42). Nasljednik P. de Coubertina, bio je cijenjen kao istaknuti borac za olimp. ideje i protivnik svakog oblika komercijalizacije u sportu.

baj (engl. boy) stolni tenis; oznaka za nepunjenjeto mjesto na turnirskoj tablici.

Bajakić, Luka (1924), društveno-politički i sp. radnik. Bio tajnik i predsjednik Atletskog saveza Hrvatske (1949–58), gl. tajnik Fiskulturnog saveza Hrvatske (1951–52), tajnik i potpredsjednik Saveza za tjelesni odgoj Partizana Hrvatske (1952–53), predsjednik Nogometnog saveza Hrvatske (1965–66) i Nogometnog saveza Jugoslavije (1971–73), predsjednik ASD Mladost, Zagreb (1976–81). Uz brojne nagrade i priznanja dobitnik je Trofeja Saveza za fizičku kulturu Hrvatske (1956), Majske nagrade Republičkog sekretarijata za prosvjetu, kulturu i fizičku kulturu SRH (1964) i Republičke nagrade fizičke kulture SRH (1980). God. 1977 proglašen je zaslužnim nogometnim radnikom od strane Predsjedništva NSJ.

Bajčetić, Pavle (1945), reprezentativac u džudu i sambo rvanju; član Džudo kluba Slavija (Novi Sad). Prvi na PJ u džudu 1971 i 1972 u poluteškoj kategoriji, a 1974 u apsolutnoj kategoriji. Nosilac srebrne medalje na MI 1971 i zlatne 1975. U Madridu osvojio srebrnu medalju na PE 1974 (sambo) u poluteškoj kategoriji. Dobitnik Nagrade „Jovan Mikić-Spartak“ Saveza organizacija za fizičku kulturu Vojvodine (1975).

Bajević, Duško (1948), nogometni reprezentativac, centarfor, član NK Velež (Mostar). Nakon igranja u grč. klubu AEK (Atena, 1977–81) ponovno nastupa za NK Velež. Za reprezentaciju Jugoslavije nastupio 37 puta. Dobitnik Srebrne lopte NSJ (1969).

Bajić, Ivan (1914), društveno-politički i sp. radnik; jedan od osnivača Fiskulturnog odbora Zagreba, Odbora za boks Fiskulturnog saveza Hrvatske i Boksackog saveza Jugoslavije; boksacki sudac i predsjednik Nadzornog odbora Boksackog saveza Jugoslavije.

Bajić, Milan (1888–1955), službenik; nogometaš, jedan od osnivača SK Soko (1903) i Beogradskog sport kluba (1911) te njihov funkcionar poslije i svj. rata. Preveo s engl. na srp.-hrv. jezik pravila nogometne igre.

Bajželj, Ivan (1877–1937), nastavnik gimnastike; predsjednik društava učitelja tjelovježbe za Ljubljani i Sloveniju; zamjenik načelnika Jugoslavenskog sokolskog saveza (1925) i načelnik Sokola Kraljevine Jugoslavije (1931–32). Autor stručnih publikacija za šk. tjel. vježbanje.

Baki, Jožica (1903), dentist; gimnastičarka, skijašica i altetičarka; trener i med. sudac u sp. gimnastici, autor akademskih sastava. Dobitnica Majske nagrade Republičkog sekretarijata za prosvjetu, kulturu i fizičku kulturu SRH (1962).

Baki, Veljko (1908), službenik; gimnastičar, trener u sp. gimnastici, trener gimnastičarki na OI 1948; savezni sudac u atletici, plivanju, skokovima u vodu i sp. gimnastici; funkcionar Plivačkog saveza Hrvatske i Saveza za skokove u vodu Jugoslavije. Dobitnik Nagrade fizičke kulture Zagreba (1969) i Trofeja Saveza za fizičku kulturu Hrvatske (1975).

Bakotić, Božo (1904), sp. radnik i nogometni sudac. Djelovao u radničkim klubovima Splita, Zagreba i Šibenika; potpredsjednik Nogometnog podsaveza Split i predsjednik Dalmatinske nogometne zone. Dobitnik Specijalne zlatne plakete NSJ.